

Fredens Bro

Melodi: Furefolk (René Giannini), 2014 Tekst:
Edvard Anberg

1. En solklar sommermorgen

vi stod på Fredens Bro.

Besinded' os i sorgen

for én der gik til ro.

Den nat der blev den sidste,

da lærte vi at miste, -

mens nattergalen lo.

2. Den brød sig fejl om dødsfald,

mens nattens timer skred.

Dens egen død i nødsfald

var blot at falde ned.

Så frit og ubesværet

fik myrerne foræret –

naturens næste led

3. Det ligner lidt en tanke.

Når noget er forbi,

vil andre pulsslag banke

med genfødt energi.

Om ikke just fortæring,

så fik dog tanken næring –

til flugt og fantasi.

4. Græd ikke for de døde.

De klarer sig vist nok.

Om nogle bliver føde

og andre engleflok,

så er det ganske givet

at de har fortsat livet –

til trods for brist og brok.

5. På Fredens Bro blev mindet

et underfundigt smil.

Et glimt af gøglersindet,

der tog det sidste hvil.

Før næste store vandring

mod kredsløb og forandring –

i bedste gøglerstil.

6. En lærke gik i luften

som lærker altid gør.

I strid med snusforuften.

Ufatteligt de tør.

Så lodret op mod himlen

og uden mindste svimlen –

som lærker skal og bør.

7. Fornuftsbestemte hjerner

gør ingen dag til fest.

Den dag fornuften fjerner

den sidste lille rest

af lærkesang i luften,

da dør vi af fornuften. –

hvem mon kreperer bedst.